

Sygn. akt **IV P 927/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2016 r. we W.

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko (...) w C.

o uchylenie kary

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka Z. G. w pozwie wniesionym w dniu 28 grudnia 2015r. (data stempla pocztowego), skierowanym przeciwko stronie pozwanej - (...) w C., domagała się uchylenia kary porządkowej upomnienia wymierzonej w dniu 6 listopada 2015r. oraz zasądzenia od strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania wskazała, że jest zatrudniona u strony pozwanej, tj.

w (...) w C., począwszy od dnia 1 lipca 2010r., przy czym od dnia 1 stycznia 2012r. na stanowisku inspektora ds. kadr i płac, w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Podniosła, że przez cały okres zatrudnienia rzetelnie wykonywała swoje obowiązki i była pozytywnie oceniana w ramach oceny okresowej pracownika samorządowego. Wyjaśniła, że kierownik pozwanej zmieniła pozytywny stosunek do jej osoby pod koniec 2014 roku, kiedy to pracownicy pozwanej zaangażowali się w działalność w ramach Stowarzyszenia na rzecz (...) a ona została zobowiązana do rozliczenia 17 projektów. Wskazała, że w dniu 17 października 2014r. zgłosiła kierownikowi pozwanej K. Z., że nie może rozliczyć wycieczki ponieważ zebrana od jej uczestników kwota nie pokrywa się z sumą poniesionych wydatków i w tej kwestii zwróciła się o wyjaśnienia. Powódka podała, że kierownik nie odpowiedziała na jej pismo a rozliczenia dokonał inny pracownik, zaś ona otrzymała karę porządkową upomnienia, od której nie złożyła ostatecznie sprzeciwu. Wskazała, że w dniu 3 listopada 2015r. ponownie została ukarana karą nagany, która jej zdaniem również nie była uzasadniona jednak zrezygnowała

z drogi postępowania sądowego ponieważ miała nadzieję, że niechęć kierownika pozwanej

w stosunku do niej ustanie. Powódka podniosła dalej, że w dniu 6 listopada 2015r. otrzymała karę porządkową upomnienia za brak kontroli i nieprawidłowe rozliczenie od sierpnia

2015 roku składek na ubezpieczenie od pracowników oraz dokonanie nadpłaty na konto A. w wysokości 59,50zł oraz za niepominięcie składki zdrowotnej w wysokości 324zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty za

czerwiec 2015 roku. Wskazała, że pismo o nałożeniu kary otrzymała w dniu 9 listopada 2015r., natomiast w dniu 13 listopada 2015r., za pośrednictwem pełnomocnika, wniosła sprzeciw, który - pismem z dnia 25 listopada 2015r. - pracodawca odrzucił. Zarzuciła, że wymierzenie kary porządkowej nastąpiło z naruszeniem terminu, o którym mowa w art. 109 § 1 k.p. bowiem kierownik pozwanej uzyskała wiedzę o zdarzeniu w dniu 14 października 2015r. kiedy to główna księgowa w drodze e-mail poinformowała ją o zaistniałej sytuacji (przesłała do wiadomości

e-mail adresowany do powódki). Odnosząc się do nadpłaty składki do A. wyjaśniła, że za przelewy z rachunku bankowego odpowiedzialne są dwie pracownice, z których każda niezależnie sprawdza prawidłowość wprowadzonych danych w konsekwencji czego odpowiedzialność za nieprawidłowe przelewy ponosi również druga pracownica – S. J., która jednak nie otrzymała upomnienia od pracodawcy. Argumentowała dalej, że zaistniała sytuacja była wynikiem nieporozumienia z pracownikiem A. i dalej, że dochowała należytej staranności i naprawiła omyłkę a sam pracodawca nie poniósł żadnej szkody. Wskazała, że nadpłata za czerwiec, o której mowa w piśmie zawierającym upomnienie, została z kolei spowodowana zmianą podstawy składki zdrowotnej A. K. dokonanej przez innego pracownika pozwanej, tj. przez P. S.. Powódka wyjaśniła, że we wrześniu 2015 roku P. S. przedłożyła jej korektę zestawienia za czerwiec 2015 roku, z którego wynikało, że będzie nadpłata składki zdrowotnej. Podała, że pomniejszyła rozliczenie nie we wrześniu a w październiku, przy czym główna księgowa nie zakwestionowała tego rozliczenia. Powódka zwróciła uwagę, że ma obowiązek dokonania zapłaty składki na ZUS do 5-tego dnia każdego miesiąca, natomiast główna księgowa wymaga zwykle dokonania zapłaty ostatniego dnia miesiąca, w którym ma akurat najwięcej obowiązków. Wskazując na powyższe powódka podniosła, iż w zaistniałym stanie faktycznym nie było podstaw do wymierzenia jej kary porządkowej, a wymierzona jej kara stanowi wyraz osobistej niechęci kierownika pozwanej do jej osoby.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Przyznając fakt zatrudnienia powódki w tym od dnia 1 stycznia 2012r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, na stanowisku specjalisty ds. kadr i płac wskazała, że powódka od początku zatrudnienia dała się poznać jako pracownik kompetentny oraz posiadający wiedzę i doświadczenie w zakresie powierzonych jej spraw, co miało wyraz

w ustalaniu jej wynagrodzenia. Podała, że w związku z wykazywaną odpowiedzialnością w pracy z dniem 1 lipca 2013r. powierzono powódce zastępstwo głównego księgowego w czasie jego nieobecności w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 28 czerwca 2013r., a pismem z dnia 2 czerwca 2014r. upoważniono do zastępowania w czasie nieobecności pracownika w sekretariacie ośrodka. Wskazała dalej, że instytucja kary porządkowej ma na celu uzewnętrznienie reakcji na naruszenie obowiązków przez pracownika i dotyczy wyłącznie określonego działania lub zaniechania a przy tym może być stosowana

w określonym przez prawo przedziale czasowym, w konsekwencji czego bez znaczenia jest postępowanie pracownika w innym okresie, w innych sprawach czy też kwestia otrzymywania przez niego nagród lub upomnień. Podała, że rozliczenia wycieczki (zakończonych w dniu 21 września 2014r.) realizowanej w ramach Stowarzyszenia na rzecz (...), w którym powódka pełniła funkcję skarbnika, dokonała ostatecznie A. W., która była opiekunem wycieczki i jednocześnie pracownikiem pozwanej a której sprawa została przekazana do rozliczenia wobec sygnalizowanych przez powódkę problemów z rozliczeniem. Wskazała jednocześnie, że problem z rozliczeniem wycieczki powódka zgłosiła kierownikowi pozwanej dopiero w dniu 17 października 2014r., który był ostatnim dniem urlopu kierownika. Podniosła dalej, że od początku 2014 roku powódka popełniała błędy i nieprawidłowości

w procesie pracy, z których część sankcjonowana była jedynie poprzez zwracanie powódce ustnej uwagi i przywołanie do rzetelnego wykonywania obowiązków. Wskazała, że błędy dotyczyły w szczególności rozliczeń finansowych co wymagało wzmożonej kontroli głównego księgowego w zakresie sporządzanych przez powódkę dokumentów. Podała, że

z uwagi na dalsze nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków przez powódkę tj. brak weryfikacji zasadności wystawienia przedłożonego kierownikowi w dniu 20 października 2014r. do podpisu upomnienia – mimo braku podstaw do jego wystawienia oraz zbyt późne przedstawienie do podpisu (dopiero w dniu 21 października 2014r.) tytułu wykonawczego - co jest niezgodne z przepisami ustawy o finansach publicznych i może uzasadniać

odpowiedzialność kierownika za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, powódka otrzymała już nie ustne ale pisemne upomnienie, tj. przywołanie do prawidłowego wykonywania obowiązków. Wskazała, że z uwagi na ujawnione dalsze nieprawidłowości

w wykonywaniu obowiązków przez powódkę została powódce wymierzona kara porządkowa w dniu 3 listopada 2014r. a następnie w dniu 17 listopada 2014r. Podkreśliła dalej, że w dniu 8 września 2015r. powódka sporządziła zestawienie pracowników zatrudnionych na umowę

o pracę zawierające podstawowe błędy dotyczące dat zatrudnienia pracowników na danym stanowisku pracy natomiast w dniu 20 września 2015r. powódka przekazała nieprawidłowo na konto Pierwszego Urzędu Skarbowego we W. kwotę 5.305zł zamiast 4.975zł. Wskazała, że pismem z dnia 30 września 2015r. powódka poinformowała, że w dniu

18 sierpnia 2015r. błędnie naliczyła zaliczkę stałą wpisując na dokumencie rozliczeniowym kwotę netto 35,36zł zamiast 43,50 zł zaś pismem z dnia 30 września 2015r. poinformowała, że w dniu 31 sierpnia 2015r. błędnie rozliczyła zaliczkę stałą wpisując na dokumencie rozliczeniowym kwotę brutto 25,83zł która została już zapłacona w dniu 17 lipca 2015r. na podstawie faktury proforma. Podniosła, iż w dniu 28 października 2015r. kierownik pozwanej otrzymał kolejne pismo powódki z dnia 13 października 2015r., w którym poinformowała, że na dzień 30 września 2015r. dokonała nadpłaty składki na ubezpieczenie grupowe A.

w wysokości 59,50zł a w dniu 2 listopada 2015r. kolejne pismo powódki z dnia

13 października 2015r., w którym powódka poinformowała o nadpłacie składki za miesiąc czerwiec w wysokości 324 zł a ponadto, że składka za miesiąc październik zostanie pomniejszona o tą kwotę, ponieważ przez niedopatrznie nie pomniejszyła jej we wrześniu.

Wskazując na powyższe pozwana podała, iż w tych okolicznościach - uwzględniając częstotliwość popełnianych przez powódkę błędów - z uwagi na brak kontroli

i nieprawidłowe rozliczanie od sierpnia 2014 roku składek na ubezpieczenie od pracowników oraz dokonanie nadpłaty na konto A. w wysokości 59,50zł oraz nie dokonanie pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty za czerwiec 2014 roku udzieliła powódce w dniu 6 listopada 2015r. karę porządkową upomnienia. Odnosząc się do podniesionego zarzutu przekroczenia terminu do wymierzenia kary pozwana wskazała, że główna księgowa z powódką prowadziła korespondencję mailową w sprawie nadpłaty składki i dwie ostatnie zostały przesłane do wiadomości kierownika. Podała, że wiadomości nie zawierały jednak pełnej informacji

i oficjalnego zgłoszenia. Strona pozwana wyjaśniła, że pracownicy pozwanej często prowadzą rozmowy drogą e-mail w sprawach służbowych, natomiast nie każda z nich trafia bezpośrednio do kierownika i wymaga interwencji w związku z czym kierownik pozwanej nie traktowała powyższej korespondencji jako informacji o nieprawidłowościach w pracy powódki. Pozwana podniosła, że pełną informację o nieprawidłowościach trwających od sierpnia 2015 roku kierownik otrzymał w dniu 28 października 2015r., kiedy to otrzymał

z księgowości zestawienia przelewów, a pod jednym z nich pismo powódki. Strona pozwana podniosła dalej, iż zadaniem osób podpisujących przelewy jest sprawdzenie przez każdą

z nich czy kwota wskazana na przelewie jest zgodna z dokumentami przygotowanymi przez pracowników merytorycznych i dalej, że to pracownik merytoryczny odpowiada za prawidłowość sporządzenia dokumentów, przy czym w przypadku podpisania polecenia przelewu niezgodnego z kwotą wskazaną na dokumencie sporządzonym przez pracownika merytorycznego obaj pracownicy ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną. Wskazała, iż w niniejszej sprawie kwoty do dokonania transakcji z rachunku bankowego zostały sprawdzone i były zgodne z przygotowanymi przez powódkę dokumentami. W związku

z tym, zdaniem strony pozwanej, nie ma podstaw aby obarczać odpowiedzialnością czy współodpowiedzialnością główną księgową. Strona pozwana argumentowała dalej, iż trudno również zgodzić się ze stwierdzeniem, że powódka dochowała należytej staranności, skoro nieprawidłowości z naliczaniem składek trwały od 28 lipca 2015r. a zostały skorygowane

w dniu 28 października 2015r., po wielokrotnej interwencji głównej księgowej. Strona pozwana wyjaśniła dalej, że kara porządkowa upomnienia została udzielona powódce również za nie dokonanie pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324 zł, niezwłocznie po dokonaniu jej nadpłaty za czerwiec 2015 roku.

Wskazując na powyższe pozwana podniosła, iż wymierzona powódce kara była uzasadniona.

Na rozprawie w dniu 6 września 2016r. pełnomocnik strony pozwanej wniósł o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Uchwałą nr (...) Rady Gminy C. z dnia 25 lipca 1990r. utworzono (...) w C..

Zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej regulaminem organizacyjnym, zatwierdzonym zarządzeniem Wójta Gminy C. z dnia 25 listopada 2014r.,

nr (...), strona pozwana jest wyodrębnioną gminną jednostką budżetową powołaną do wykonywania na terenie Gminy C. zadań własnych i zadań zleconych gminie

z zakresu pomocy społecznej, której pracą kieruje kierownik powoływany przez Wójta Gminy C.. (§ 3 pkt 1 i § 4 pkt 1 regulaminu organizacyjnego)

Uchwałą Nr (...) Zarządu Gminy C. z dnia 28 lutego 1995r. na stanowisko kierownika (...) w C. powołano K. Z..

Dowód: - uchwała Nr (...) Rady Gminy C. z dnia 25 lipca 1990r., k. 98

- uchwała Nr (...) Zarządu Gminy C., k. 99

- zarządzenie Wójta Gminy C. z dnia 25.11.2014r., nr (...), k. 46

- Regulamin Organizacyjny (...) w C., k. 45v. – 53,

W zakresie prowadzonej działalności strona pozwana dysponuje środkami finansowymi przekazywanymi przez Urząd Gminy C. oraz przez (...) Urząd Wojewódzki. W związku z powyższym strona pozwana musi się rozliczyć wobec w/w urzędów z przekazanych jej na prowadzenie działalności środków, zaś wydatkowanie środków finansowych niezgodnie z planem finansów może skutkować odpowiedzialnością kierownika ośrodka za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Dowód: - zeznania świadka S. J., k. 125-128

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Powódka Z. G. została zatrudniona u strony pozwanej - w (...) w C., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 1 lipca 2010r. do dnia 31 grudnia 2010r., na stanowisku inspektora ds. kadr i płac, w wymiarze 4/8 etatu, za wynagrodzeniem w kwocie 1.475zł.

Począwszy od dnia 1 sierpnia 2010r. powódka została zatrudniona w wymiarze 6/8 etatu, za wynagrodzeniem w wysokości 2.212zł.

W dniu 31 grudnia 2010r. strony zawarły kolejną umowę o pracę, na podstawie której powódka zatrudniona została na czas określony od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 grudnia 2011r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku inspektora ds. kadr i płac, za wynagrodzeniem w wysokości 2.940zł a następnie, tj. w dniu 30 grudnia 2011r. umowę o pracę zawarła na czas nieokreślony, począwszy od dnia 1 stycznia 2012r., na podstawie której powódka zatrudniona została w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku inspektora ds. kadr i płac, za wynagrodzeniem w wysokości 3.100zł.

Z dniem 1 stycznia 2014r. strona pozwana powierzyła powódce stanowisko specjalisty ds. kadr i płac, za wynagrodzeniem w kwocie 3.600zł.

Na wniosek powódki, na mocy porozumienia stron, stosunek pracy pomiędzy powódką a Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w C. został rozwiązany z dniem 31 marca 2016r.

Dowód: - umowa o pracę na czas określony z dnia 01.07.2010r., k. 6 oraz w aktach osobowych powódki,

- porozumienie z dnia 30.07.2010r., k. 6v. oraz w aktach osobowych powódki,

- umowa o pracę na czas określony z dnia 31.12.2010r., k. 7 oraz w aktach osobowych powódki,

- umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 30.12. 2010r., k. 8v-9 oraz w aktach osobowych powódki,

- pismo z dnia 27.02.2014r., k. 11v. oraz w aktach osobowych powódki,

- wniosek powódki o rozwiązanie umowy o pracę, w aktach osobowych powódki

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za porozumieniem stron, w aktach osobowych powódki,

- świadectwo pracy z dnia 04.04.2016r., w aktach osobowych powódki

- zeznania świadka S. J., k. 125-128

- przesłuchanie powódki, k. 130-133

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Do zakresu obowiązków powódki na stanowisku specjalisty ds. kadr i płac należało w szczególności:

- prowadzenie pełnej dokumentacji płacowo – kadrowej pracowników ośrodka,
- zakładanie i aktualizacja teczek akt osobowych pracowników,
- naliczanie wynagrodzeń z tytułu umów o pracę,
- przygotowywanie i rozliczanie umów cywilno –prawnych,
- sporządzanie deklaracji ZUS, PIT, rozliczanie podatku i przygotowywanie deklaracji podatkowych,
- obsługa kadrowa pracowników,
- rozliczanie czasu pracy pracowników,
- naliczanie ryczałtów i rozliczanie podróży służbowych pracowników,
- prowadzenie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych,
- prowadzenie spraw z zakresu BHP,
- prowadzenie ewidencji gospodarowania środkami ochrony indywidualnej,
- prowadzenie ksiąg inwentarzowych wyposażenia i środków trwałych ośrodka,
- dokonywanie przelewów płatności i zobowiązań ośrodka oraz przekazywanie dochodów na konto gminy,

- windykacja należności z pomocy społecznej,
- sporządzanie informacji i sprawozdań statystycznych,
- badanie zgodności formalno – prawnej sporządzanych przez ośrodek dokumentów z obowiązującymi przepisami,
- obsługiwanie wypłat i rozliczeń stałej zaliczki na bieżące potrzeby ośrodka,
- koordynacja usług opiekuńczych,
- prowadzenie dokumentacji w zakresie prac społecznie – użytecznych dla Gminy C.,
- udział w przedsięwzięciach realizowanych przez ośrodek, tj. imprezy integracyjne, działania środowiskowe, akcje społeczne itp.,
- wykonywanie innych poleceń przełożonego.

Powódka została upoważniona do zastępowania głównego księgowego w zakresie:

- wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi budżetu, środkami pozabudżetowymi oraz innymi będącymi w dyspozycji ośrodka,
- dokonywania wstępnej kontroli kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych,
- kontroli merytorycznej obok właściwego rzeczowo pracownika prawidłowości operacji gospodarczych zachodzących podczas realizacji budżetu ośrodka oraz ich zgodności z prawem,
- kontroli kompletności oraz rzetelności formalno – rachunkowej dokumentów dotyczących operacji gospodarczych zachodzących przy realizacji budżetu,
- bieżącej analizy budżetu i informowania kierownika o konieczności zmian budżetu,
- dokonywania analizy wykonania budżetu i informowania kierownika o konieczności zmian budżetu,
- sporządzania dokumentów finansowych w sposób zapewniający właściwy przebieg operacji gospodarczych oraz organizowanie ich obiegu, archiwizacji i kontroli,
- prowadzenia obsługi finansowej budżetu ośrodka zgodnie z wymogami obowiązującej ustawy o rachunkowości i ustawy o finansach publicznych.

Dowód: - zakres czynności, uprawnień i odpowiedzialności, k. 12-13 oraz w aktach osobowych powódki,

- zeznania świadka S. J., k. 125-128

- przesłuchanie powódki, k. 130-133

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Z dniem 23 lipca 2015r. strona pozwana zmieniła zakres czynności, uprawnień

i odpowiedzialności powódki, w ten sposób, że powódka upoważniona została do zastępowania E. Ł. w zakresie:

- prowadzenia sekretariatu ośrodka,

- obsługi elektronicznej systemu obiegu dokumentów i elektronicznej skrzynki podawczej,
- prowadzenia rejestrów pism, podań, zwolnień lekarskich, rachunków wpływających do ośrodka, przyjmowania i wysyłania poczty, rejestracji pism poleconych,
- rozdzielania zadekretowanej korespondencji wewnątrz ośrodka.

Zastępstwa powódki w sekretariacie, na stanowisku E. Ł., miały charakter krótkotrwały i dotyczyły tych sytuacji, gdy pracownik sekretariatu wychodził na pocztę, na śniadanie lub do toalety.

Kierownik ośrodka niejednokrotnie przy tym informowała zarówno pracownika sekretariatu jak i powódkę, że w przypadku konieczności zastępstwa w sekretariacie można otworzyć drzwi do jej gabinetu, aby mogła odebrać telefon i aby nie było potrzeby angażowania powódki.

W praktyce częściej pracownika sekretariatu zastępowała kierownik ośrodka niż powódka.

Dowód: - informacja o zmianie w zakresie czynności, uprawnień i odpowiedzialności, w aktach osobowych

powódki

- notatka służbowa z rozmowy wyjaśniającej z dnia 03.11.2015r., w aktach osobowych powódki

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Początkowo powódka dobrze wykonywała powierzone jej obowiązki, zaś przełożeni nie mieli większych zastrzeżeń do jej pracy.

Kierownik K. Z. pracę powódki w okresie od dnia 1 kwietnia 2012r. do dnia 30 kwietnia 2014r. oceniła, w wystawionej powódce ocenie okresowej, pozytywnie.

Dowód: - arkusz oceny okresowej pracownika, k. 14-15

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

W 2014 roku jakość pracy powódki uległa jednak obniżeniu, zaś powódka często nienależycie wykonywała powierzone jej obowiązki w konsekwencji czego kierownik udzielała powódce ustnych upomnień zobowiązując powódkę do poprawy jakości pracy.

Błędy w pracy powódki dotyczyły w szczególności dokonywania przez powódkę nieprawidłowych wypłat m.in. z tytułu zasiłku okresowego dla podopiecznych strony pozwanej, z tytułu zasiłku chorobowego – na skutek wprowadzania przez powódkę nieprawidłowych danych do programu obliczającego wynagrodzenia.

W okresie od dnia 1 lipca 2010r. do dnia 31 maja 2014r. powódka błędnie naliczała składkę na Fundusz Pracy poprzez nieuwzględnienie przy ustalaniu jej wysokości dodatku stażowego. Powyższe skutkowało koniecznością dokonania w dniu 30 czerwca 2014r. korekty rozliczenia składek i wyrównania niedopłaty na Fundusz Pracy w wysokości 5.655,71zł o czym kierownik pozwanej został poinformowany w dniu 9 lipca 2014r.

W dniu 21 października 2014r. strona pozwana w związku z nieterminowym wykonywaniem przez powódkę obowiązków w zakresie czynności windykacji zobowiązań J. W. udzieliła powódce pisemnego upomnienia, zwracając uwagę na konieczność przestrzegania podstawowych obowiązków pracowniczych i terminowego wykonywania powierzonych zadań w tym zakresie.

Na działania powódki, w zakresie nieprawidłowo wykonywanych obowiązków, częstych pomyłek i błędów skarżyła się kierownikowi ośrodka przede wszystkim główna księgowa S. J., która musiała nieustannie kontrolować i sprawdzać każdą czynność wykonaną przez powódkę.

Dowód: - pismo strony pozwanej z dnia 21.10.2014r., k. 92

- notatka służbowa z dnia 21.10.2014r., k. 93
- pismo powódki z dnia 25.07.2014r. w sprawie korekty należności na Fundusz Pracy, k. 94
- pismo strony pozwanej z dnia 09.07.2014r., k. 95
- potwierdzenie wykonania operacji, k. 73,
- pismo S. J. z dnia 15.12.2014r. k. 74,
- pismo strony pozwanej z dnia 02.12.2014r., k. 76
- notatka służbowa z dnia 27.11.2014r., k. 77
- obliczenie zasiłku wraz z zaświadczeniem (...), k. 78-79,
- pismo strony pozwanej z dnia 17.11.2014r., k. 83
- pismo strony pozwanej z dnia 14.11.2014r., k. 84
- notatka służbowa z dnia 07.11.2014r., k. 85
- notatka służbowa z dnia 06.11.2014r., k. 86
- zeznania świadka S. J., k. 125-128
- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Pismem z dnia 3 listopada 2014r. strona pozwana, na podstawie przepisu art. 108 § 1 k.p. i art. 110 k.p., nałożyła na powódkę karę nagany z powodu nieprzestrzegania przez powódkę ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy polegającego na:

- nieskutecznym przekazaniu K. O. dowodu wpłaty za usługi opiekuńcze świadczone w lipcu 2014 roku, a w szczególności w związku z brakiem wpłaty należności, która winna być wpłacona do dnia 15 sierpnia 2014r. – niepodjęcie czynności wyjaśniających czy podopieczna otrzymała dowód wpłaty, który powódka przekazała przez pracownika E. W.,
- niepodjęciu przez powódkę niezwłocznie po dniu 15 sierpnia 2014r. niezbędnych czynności służbowych w związku z brakiem na koncie ośrodka wpłaty należności K. O. za usługi opiekuńcze świadczone w lipcu 2014 roku.

K. O. obowiązana była do wpłaty należności za świadczone usługi opiekuńcze w terminie do 15-tego dnia następnego miesiąca. Mimo ustalonego terminu K. O. nie dokonała wpłaty należności za lipiec 2014 roku, przy czym nie został jej doręczony dowód wpłaty – dokument na podstawie którego miała zostać zrealizowana wpłata.

Z uwagi na zaistniałe zdarzenie kara upomnienia została także nałożona na pracownika strony pozwanej E. W..

Dowód: - kara porządkowa nagany z dnia 03.11.2014r., k. 89 oraz w aktach osobowych powódki

- kara porządkowa nagany z dnia 03.11.2014r., k. 88

- notatka służbowa z dnia 30.10.2014r., k. 90
- notatka służbowa z dnia 23.10.2014r., k. 91
- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Także w roku 2015 pojawiały się liczne nieprawidłowości w zakresie wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków.

W dniu 18 sierpnia 2015r. powódka niewłaściwie rozliczyła zaliczkę stałą wpisując na dokumencie rozliczeniowym kwotę netto w wysokości 35,36 zł wynikającą z faktury (...) zamiast kwoty brutto w wysokości 43,50 zł.

Tego samego miesiąca, tj. w dniu 31 sierpnia 2015r. powódka niewłaściwie rozliczyła zaliczkę stałą wpisując na dokumencie rozliczeniowym kwotę brutto w wysokości 25,83 zł z faktury (...), która została zapłacona przelewem w dniu 17 lipca 2015r. na podstawie faktury proforma.

W dniu 8 września 2015r. powódka, na polecenie kierownika strony pozwanej, sporządziła zestawienie pracowników ośrodka z jednoczesnym wskazaniem m.in. zajmowanego przez każdego z nich stanowiska i daty objęcia aktualnego stanowiska jednak powyższe zestawienie zawierało liczne błędy dotyczące dat zatrudnienia pracowników na aktualnym stanowisku.

W dniu 20 sierpnia 2015r. powódka przekazała na konto Pierwszego Urzędu Skarbowego we W. tytułem zaliczki na podatek dochodowy PIT-4 za miesiąc lipiec kwotę 5.305zł zamiast kwoty należnej, tj. kwoty w wysokości 4.975 zł, tj. o 330 zł więcej niż należało.

Dowód: - notatka służbowa z rozmowy wyjaśniającej z dnia 03.11.2015r., w aktach osobowych powódki

- korekta rozliczenia zaliczki stałej z dnia 31.08.2015r., k. 66
- korekta rozliczenia zaliczki stałej z dnia 18.08.2015r., k. 67
- pismo powódki z dnia 17.09.2015r., k 68
- wiadomość e – mail powódki z dnia 10.09.2015r., k. 69
- zestawienie pracowników (...) w C., k. 70 – 72
- zeznania świadka S. J., k. 125-128
- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Pracownicy strony pozwanej podlegają grupowemu ubezpieczeniu w A.. Powódka przyjmowała deklaracje od pracowników, którzy oświadczali, że wyrażają zgodę na przystąpienie do grupowego ubezpieczenia i potrącanie składki na ubezpieczenie z wynagrodzenia w każdym miesiącu.

W sierpniu 2015 roku pracownik strony pozwanej M. S. przystąpiła do dobrowolnego ubezpieczenia A..

Mimo przystąpienia do ubezpieczeń powódka nie przypisała pracownicy w liście wypłat wynagrodzeń za miesiąc sierpień 2015 roku potrącenia należnej składki w kwocie 59,50 zł. Mimo braku potrącenia z wynagrodzenia pracownika z rachunku strony pozwanej została jednak przekazana na rzecz A. kwota w wysokości 59,50 zł (tytułem należnej składki).

Z uwagi na zaistniałą sytuację, w sierpniu 2015 roku, główna księgowa S. J. ustaliła z powódką, że we wrześniu 2015 roku z wynagrodzenia pracownika M. S. zostanie potrącona kwota 119 zł - podwójna składka, tj. składka za sierpień i wrzesień 2015 roku natomiast na rachunek A. przekazana zostanie jedynie kwota 59,50zł.

Mimo dokonanych ustaleń, we wrześniu 2015 roku, powódka dokonała potrącenia z wynagrodzenia pracownika kwoty w podwójnej wysokości składki, tj. kwoty 119 zł, przy czym przelew pod dokumenty do zapłaty do A. nie został pomniejszony o zapłaconą już w sierpniu składkę w kwocie 59,50 zł. Przedstawione przez powódkę dokumenty do przelewu – będące podstawą ustalenia kwoty należnej do zapłaty były zgodne z danymi wprowadzonymi do systemu ebanknet jednak nie zawierały informacji o nadpłacie. Z uwagi na powyższe główna księgowa zatwierdzając jako druga osoba przelew do wypłaty sprawdziła poprawność przedstawionych dokumentów i zatwierdziła przelew.

Po dokonaniu płatności w dniu 1 października 2015r. powódka poinformowała główną księgową, że na dzień 30 września 2015r. jest nadpłata składki na ubezpieczenie grupowe A. w kwocie 59,50zł jak również, że nadpłata składki zostanie pomniejszona przy wpłacie na rzecz A. w październiku.

Z uwagi na przekazaną informację o nadpłacie składki główna księgowa zwróciła się do powódki o wyjaśnienie przyczyny nadpłaty a wobec braku odpowiedzi ze strony powódki uznała, że powódka ją ignoruje i ponowiła prośbę w drodze informacji e-mail i wobec dalszego braku odpowiedzi ze strony powódki ponowiła polecenie w korespondencji e-mail

z dnia 14 października 2015r. przesłanej do wiadomości kierownika strony pozwanej, w której powołała się na ustalenia dokonane w sierpniu, zobowiązując jednocześnie powódkę do podania „dlaczego nie zostały respektowane ustalenia”.

W odpowiedzi powódka, wskazała, że wyjaśnienie zostało sporządzone w dniu 13 października 2015r. i umieszczone w teczce „do zapłaty”. W sporządzonym, w piśmie z dnia 13 października 2015r., wyjaśnieniu powódka podała m.in., że we wrześniu potrąciła z wynagrodzenia M. S. kwotę 119 zł i omyłkowo przekazała na konto A. podczas, gdy powinna przekazać tylko kwotę 59,50zł.

W dniu 28 października 2015r. kierownik strony pozwanej zapoznał się z pismem powódki z dnia 13 października 2015r. w sprawie wyjaśnień w przedmiocie nadpłaty składki na rzecz A..

Dowód: - pismo S. J. z dnia 24.11.2015r. k. 56,

- korespondencja e-mail, k. 24-26 i 57

- pismo powódki z dnia 13.10.2015r., k. 27 i 65

- zeznania świadka S. J., k. 125-128

- przesłuchanie powódki, k. 130-133

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

We wrześniu 2016 roku P. S. stwierdziła pomyłkę w zakresie podstawy wymiaru składki zdrowotnej A. K. za miesiąc czerwiec 2015 roku

W dniu 18 września 2016r. P. S. przedłożyła powódce dokument do sporządzenia korekty.

Powódka, jako pracownik odpowiedzialny merytorycznie, przygotowała korektę a następnie w dniu 21 września 2016r. przesłała deklarację do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W wyniku dokonania korekty powstała nadpłata składki zdrowotnej w kwocie 324 zł, która miała zostać rozliczona poprzez pomniejszenie do zapłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne z deklaracji za wrzesień.

Pomimo powyższego powódka składając deklarację do organu rentowego nie pomniejszyła, we wrześniu 2015 roku, wpłaty składki o kwotę stwierdzonej nadpłaty.

Wprawdzie termin zapłaty składki zdrowotnej był wyznaczony do dnia 5 października 2016r., jednak zgodnie z zasadami obowiązującymi u strony pozwanej a wynikającymi z zaleceń (...) Urzędu Wojewódzkiego zgodnie z którymi składki za podopiecznych za dany miesiąc powinny być odprowadzane jeszcze w tym samym miesiącu, składka za wrzesień winna być uiszczona do dnia 30 września 2015r.

Z uwagi na ograniczenia wynikające z planu finansowego i otrzymanej dotacji składka za wrzesień opłacona została tylko w części, tj. w kwocie 476 zł a pozostała kwota w wysokości 280 zł - należna z tytułu realizacji zadań zleconych i złożonych do organu rentowego deklaracji miała być uiszczona do dnia 5 października 2015r. jednak powódka w przelewie na 5 października 2015r. nie odliczyła nadpłaconej składki z tytułu wysłanej do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych korekty i nie dołączyła informacji o nadpłacie w związku z czym główna księgowa zatwierdziła przelew do wypłaty jako zgodny z przygotowanymi dokumentami.

Po stwierdzeniu nadpłaty główna księgowa zobowiązała powódkę do złożenia wyjaśnień co do braku uwzględnienia przy płatności nadpłaty.

W dniu 13 października 2015r. powódka sporządziła pisemną informację o dokonanej korekcie deklaracji i stwierdzonej nadpłacie zaznaczając, że wpłata składki zdrowotnej w październiku zostanie pomniejszona o kwotę nadpłaty jak również, że we wrześniu nie pomniejszyła wpłaty składki zdrowotnej przez niedopatrzenie.

Nadpłata składki została rozliczona w dniu 30 października 2015r.

Dowód: - korekta za czerwiec 2015 roku, k. 61

- deklaracja (...) z dnia 21.09.2016r., k.62

- pismo S. J. z dnia 24.11.2015r., k. 56

- korespondencja e-mail, k. 24-26 i 57

- pismo powódki z dnia 13.10.2015r., k. 28 i 64

- zeznania świadka S. J., k. 125-128

- przesłuchanie powódki, k. 130-133

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

O nieprawidłowościach dotyczących nadpłaty składki zdrowotnej kierownik strony pozwanej K. Z. powzięła wiedzę w dniu 2 listopada 2015r., po zapoznaniu się z treścią pisma powódki sporządzonego w dniu 13 października 2015r.

Dowód: - pismo powódki z dnia 13.10.2015r., k. 28 i 64

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej K. Z. k. 131

W dniu 3 listopada 2015r. miało miejsce spotkanie kierownika ośrodka (...) z powódką, w obecności głównej księgowej S. J., w trakcie której kierownik odbyła z powódką rozmowę wyjaśniająco-dyscyplinującą m.in. w zakresie nieprawidłowego przekazania składki na rzecz A. w wysokości 59,50zł – będącego wynikiem nieprawidłowości w naliczaniu i odprowadzaniu składek na ubezpieczenie pracowników od sierpnia 2015 roku oraz w zakresie nie pomniejszenia wpłaty składki zdrowotnej za wrzesień 2015 roku w wysokości 324 zł nadpłaconej za podopiecznych za miesiąc czerwiec 2015 roku.

W trakcie spotkania powódka wskazała, że pomyłki mają miejsce odkąd zastępuje pracownika sekretariatu jak również, że składka zdrowotna za czerwiec 2015 roku została odprowadzona w takiej kwocie jaka widniała w zestawieniu sporządzonym przez P. S. jak również, że zapomniała dokonać potrącenia składki we wrześniu 2015 roku.

Dowód: - notatka służbowa z rozmowy wyjaśniającej z dnia 03.11.2015r., k. 63 oraz w aktach osobowych

powódki

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Pismem z dnia 6 listopada 2015r., doręczonym powódce w dniu 9 listopada 2015r., strona pozwana - w związku z powtarzającymi się nieprawidłowościami w wykonywaniu obowiązków służbowych i błędów w dokonywaniu rozliczeń finansowych ośrodka - wymierzyła powódce karę porządkową upomnienia z powodu nieprzestrzegania ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy polegającego na:

- braku kontroli i nieprawidłowym rozliczaniu od sierpnia 2015 roku składek na ubezpieczenie od pracowników oraz dokonaniu nadpłaty na konto A. w wysokości 59,50 zł,
- nie dokonaniu pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324 zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty za czerwiec 2015 roku.

W treści pisma strona pozwana zaznaczyła, że podobne sytuacje zdarzały się bardzo często a jednocześnie zobowiązała powódkę do sumiennego wykonywania obowiązków służbowych.

Jednocześnie w treści pisma strona pozwana pouczyła powódkę o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu od wymierzonej kary porządkowej.

W piśmie z dnia 13 listopada 2015r., doręczonym stronie pozwanej w dniu 18 listopada 2015r., powódka złożyła sprzeciw od nałożonej kary porządkowej, zarzucając, że wymierzenie jej kary porządkowej nastąpiło z przekroczeniem terminu o którym mowa w art. 109 § 1 k.p. Wskazując na zarzut dotyczący braku kontroli i nieprawidłowego rozliczania, począwszy od sierpnia 2015 roku, składek na ubezpieczenie od pracowników oraz dokonania nadpłaty na konto A. w wysokości 59,50zł powódka podała, że wiedzę o powyższym fakcie kierownik ośrodka uzyskał już w I połowie października 2015 roku w związku z czym na dzień wymierzenia kary upłynął już termin wynikający z przepisu art. 109 § 1 k.p. Jednocześnie powódka zarzuciła, że za przelewy z rachunku bankowego odpowiedzialne są dwie pracownice, z których każda niezależnie sprawdza prawidłowość wprowadzonych danych. Powódka zaznaczyła nadto, że nadpłata składki zdrowotnej była spowodowana zmianą podstawy składki zdrowotnej A. K. dokonanej przez innego pracownika, tj. przez P. S..

Po rozpatrzeniu sprzeciwu strona pozwana podtrzymała udzieloną powódce w dniu 6 listopada 2015r. karę porządkową, informując o powyższym fakcie powódkę pismem z dnia 25 listopada 2015r.

Jednocześnie w treści pisma z dnia 25 listopada 2015r. strona pozwana pouczyła powódkę o sposobie i terminie wniesienia odwołania do sądu pracy.

Dowód: - kara upomnienia z dnia 06.11.2015r., k. 6 i 60 oraz w aktach osobowych powódki

- sprzeciw powódki od kary porządkowej, k. 17-19 i 58-60 oraz w aktach osobowych powódki

- odpowiedź strony pozwanej na sprzeciw, k. 20-23 i 54-55 oraz w aktach osobowych powódki

- przesłuchanie powódki, k. 130-133

- przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Powódka nigdy nie zgłaszała kierownikowi ośrodka, że nadmiar obowiązków uniemożliwia jej prawidłowe wykonywanie poszczególnych czynności.

Dowód: - przesłuchanie za pozwaną K. Z., k. 130-133

Zgodnie obowiązującym u strony pozwanej regulaminem pracy pracownik obowiązany jest:

- wykonywać pracę sumiennie z zachowaniem najwyższej staranności oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa pracy lub umową o pracę (§ 8 ust. 1 regulaminu pracy),
- wykorzystywać czas pracy w pełni na pracę zawodową (§ 8 ust. 2 regulaminu pracy),
- przy wykonywaniu obowiązków służbowych dołożyć szczególnej staranności, aby nie narazić pracodawcy na szkodę i powstanie odpowiedzialności określonej w odrębnych przepisach (§ 8 ust. 3 regulaminu pracy).

Za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonego porządku, regulaminu pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych pracodawca może stosować, zgodnie z treścią § 52 ust. 1 regulaminu pracy:

1) karę upomnienia,

2) karę nagany.

Dowód: - zarządzenie Nr 0050.14.2014 z dnia 12 listopada 2014r., k. 101,

- regulamin pracy, k. 102 - 111

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym na dokumentach znajdujących się w aktach osobowych powódki, arkuszu oceny pracy powódki, karze upomnienia z dnia 6 listopada 2015r., wniesionym sprzeciwie, odpowiedzi na sprzeciw, uchwale Nr (...) Rady Gminy C. z dnia 25 lipca 1990r., uchwale Nr (...) Zarządu Gminy C., zarządzeniu Wójta Gminy C. z dnia 25 listopada 2014r. nr (...), Regulaminie Organizacyjnym (...) w C., piśmie strony pozwanej z dnia 21 października 2014r., notatce służbowej z dnia 21 października 2014r., piśmie powódki z dnia 25 lipca 2014r. w sprawie korekty należności na Fundusz Pracy, piśmie strony pozwanej z dnia 9 lipca 2014r., potwierdzeniu wykonania operacji, piśmie S. J. z dnia 15 grudnia 2014r., piśmie strony pozwanej z dnia 2 grudnia 2014r., notatce służbowej z dnia 27 listopada 2014r., obliczeniu zasiłku wraz z zaświadczeniem (...), piśmie strony pozwanej z dnia 17 listopada 2014r., piśmie strony

pozwanej z dnia 14 listopada 2014r., notatce służbowej z dnia 7 listopada 2014r., notatce służbowej z dnia 6 listopada 2014r., karach porządkowych nagany z dnia 3 listopada 2014r., notatce służbowej z dnia 30 października 2014r., notatce służbowej z dnia 23 października 2014r., notatce służbowej z rozmowy wyjaśniającej z dnia 3 listopada 2015r., korekcie rozliczenia zaliczki stałej z dnia 31 sierpnia 2015r., korekcie rozliczenia zaliczki stałej z dnia 18 sierpnia 2015r., piśmie powódki z dnia 17 września 2015r., wiadomości e – mail powódki z dnia 10 września 2015r., zestawieniu pracowników (...) w C., piśmie S. J. z dnia 24 listopada 2015r., korespondencji e-mail, piśmie powódki z dnia 13 października 2015r., korekcie za czerwiec 2015 roku, deklaracji (...) z dnia 21 września 2016r., zarządzeniu Nr 0050.14.2014 z dnia 12 listopada 2014r. i Regulaminie Pracy dając im wiarę bowiem żadna ze stron postępowania skutecznie nie podważyła ich prawdziwości i wiarygodności.

Nadto Sąd oparł się na zeznaniach świadka S. J. i na dowodzie z przesłuchania stron w tym za pozwaną K. Z. dając wiarę ich zeznaniom w zakresie w jakim zeznania te wzajemnie ze sobą korespondowały i znajdowały potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym tj. w złożonych do akt sprawy dokumentach.

Zeznania świadka S. J. Sąd ocenił jako jasne, spójne i logiczne. Sąd miał na uwadze, że wprowadzie świadek jest pracownikiem strony pozwanej, nie mniej jednak, zdaniem Sądu, nie mogło to automatycznie prowadzić do odmowy wiarygodności złożonym przez świadka zeznaniom tym bardziej, iż świadek ściśle współpracowała z powódką w związku z czym miała niewątpliwie wiedzę o zakresie obowiązków powódki i sposobie ich wykonywania. Świadek potwierdziła, że w zakresie powierzonych obowiązków służbowych powódka dopuściła się szeregu uchybień i nieprawidłowości, które miały powtarzalny charakter, co zresztą znalazło odzwierciedlenie w złożonych do akt sprawy dokumentach

w tym sporządzonych przez powódkę a potwierdzających błędy w pracy powódki w tym w zakresie przygotowywania dokumentów będących podstawą rozliczeń finansowych strony pozwanej a zatem niezwykle istotnych zważywszy na status strony pozwanej, zakres prowadzonej działalności, sposób finansowania prowadzonej działalności i ewentualnej odpowiedzialności kierownika jednostki za naruszenie dyscypliny finansowców publicznych.

Sąd dał także wiarę zeznaniom złożonym przez przesłuchiwaną w charakterze strony pozwanej K. Z., które w pełni korespondowały z zeznaniami świadka i nieosobowym materiałem dowodowym, stanowiły jego uzupełnienie i potwierdzenie.

W konsekwencji powyższego zeznaniom samej powódki, Sąd dał wiarę jedynie w zakresie w jakim jej zeznania znalazły odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w tym zwłaszcza w złożonych w toku postępowania dokumentach. W szczególności Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki w zakresie w jakim twierdziła ona, iż duży zakres obowiązków wpływał na niemożność prawidłowego wykonywania przez nią pracy co dotyczyło konieczności wykonywania przez nią czynności w sekretariacie ośrodka. Powódka, mimo obciążającego ją w tym zakresie obowiązku dowodowego, nie wykazała bowiem, aby zakres jej obowiązków nie dawał możliwości ich prawidłowego wykonywania w tym zwłaszcza z uwagi na konieczność zastępowania pracownika sekretariatu tym bardziej, iż obowiązki te – jak wynika z dokumentu zmiany zakresu czynności, uprawnień i odpowiedzialności powódki powódka objęła z dniem 23 lipca 2015r. zaś nieprawidłowości w wykonywaniu przez powódkę obowiązków dotyczyły również okresu poprzedzającego. Nadto nie uszło uwagi Sądu, że czynności zastępstwa za pracownika sekretariatu obejmowały jedynie czynności prowadzenia sekretariatu ośrodka, obsługi elektronicznej systemu obiegu dokumentów i elektronicznej skrzynki podawczej, prowadzenia rejestrów pism, podań, zwolnień lekarskich, rachunków wpływających do ośrodka, przyjmowania i wysyłania poczty, rejestracji pism poleconych i rozdzielania zadekretowanej korespondencji wewnątrz ośrodka i dotyczyły okresów krótkotrwałych tj., okresów, gdy pracownik sekretariatu wychodził na pocztę, na śniadanie lub do toalety. Nadto jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych w praktyce częściej niż powódka

pracownika sekretariatu zastępowała kierownik ośrodka, która – co istotniejsze – niejednokrotnie informowała zarówno pracownika sekretariatu jak i powódkę, że w przypadku konieczności zastępstwa w sekretariacie można otworzyć drzwi do jej gabinetu, aby mogła odebrać telefon i aby nie było potrzeby angażowania powódki.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom powódki w zakresie w jakim wskazywała ona na negatywne nastawienie do niej kierownika K. Z., bowiem okoliczność ta nie została wykazana, przez powódkę, w toku postępowania zarówno dowodami z dokumentów jak również zeznaniami świadków. Nie budzi zaś wątpliwości, że w przypadku błędów w pracy pracownika kierownik jednostki ma prawo do udzielania pracownikowi stosownych upomnień celem wywołania poprawy pracy pracownika.

W toku postępowania powódka domagała uchylenia nałożonej w dniu 6 listopada 2015r. kary porządkowej upomnienia.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości.

Uwzględniając zakres żądania pozwu podkreślenia w pierwszej kolejności wypada, iż tak sformułowane żądanie pozwu znajduje oparcie w treści przepisu art. 112 § 2 k.p. zgodnie z którym pracownik, który wniósł sprzeciw - od wymierzonej kary - może w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia o odrzuceniu tego sprzeciwu wystąpić do sądu pracy o uchylenie zastosowanej wobec niego kary. Podstawę żądania opartego na treści powołanego przepisu może przy tym stanowić zarówno naruszenie przez pracodawcę przepisów przy stosowaniu kar porządkowych jak i niewspółmierność kary w stosunku do rodzaju naruszenia obowiązków czy też stopnia winy pracownika.

W niniejszej sprawie powódka uzasadniając żądanie pozwu argumentowała, że nałożona pismem z dnia 6 listopada 2015r. kara nie znajdowała uzasadnienia w okolicznościach sprawy jak również, że nałożenie kary nastąpiło z naruszeniem przepisu art. 109 k.p.

Nie budzi wątpliwości, że zgodnie z przepisem art. 108 § 1 k.p. za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować kary porządkowe: upomnienia lub nagany.

Z brzmienia powołanego przepisu wynika zatem jednoznacznie, iż pracownik ponosi odpowiedzialność porządkową tylko za naruszenie określonych obowiązków nie zaś za naruszenie wszystkich obowiązków wynikających ze stosunku pracy.

Co istotniejsze odpowiedzialność pracownika nie jest oderwana od winy pracownika co wynika wprost z treści regulacji art. 111 k.p. Wina pracownika z reguły będzie występowała w formie winy umyślnej, choć nie można wykluczyć także winy nieumyślnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1995r., I PRN 77/95, OSNAPiUS 1996, nr 11, poz. 153).

Nadto, jak wynika z treści art. 109 § 1 k.p., kara nie może być zastosowana po upływie 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia.

Powołany przepis nie precyzuje sformułowania z jakim terminem, z jaką chwilą należy wiązać moment „zastosowania kary”. Nie budzi jednak wątpliwości, iż „zastosowanie kary” polega na sporządzeniu pisma o nałożeniu kary i jego podpisaniu przez osobę umocowaną do udzielenia kary porządkowej. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 1999r., I PKN 605/98, OSNP 2000/8/307)

Z kolei obowiązek wysłuchania pracownika przed zastosowaniem kary oznacza obowiązek podjęcia przez pracodawcę stosownych działań w celu umożliwienia pracownikowi złożenia wyjaśnień. Pracodawca może zastosować karę porządkową bez uprzedniego wysłuchania pracownika, jeżeli ten zrezygnował ze stworzonej mu możliwości ustnego

złożenia wyjaśnień bądź wybrał pisemną formę ich wyrażania (wyrok SN z dnia 16 czerwca 1999 r., I PKN 114/99, OSNAPiUS 2000, nr 17, poz. 644).

O zastosowanej karze pracodawca zawiadamia pracownika na piśmie, wskazując rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych i datę dopuszczenia się przez pracownika tego naruszenia oraz informując go o prawie zgłoszenia sprzeciwu i terminie jego wniesienia. Odpis zawiadomienia składa się do akt osobowych pracownika (art. 110 k.p.).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 109 § 1 k.p., kara nie może być zastosowana po upływie dwóch tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia. Bieg terminu 2 tygodni liczy się od dnia powzięcia wiadomości o dopuszczeniu się naruszenia obowiązku, tj. - jak wynika z zachowujących aktualność wyjaśnień Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej - "z dniem ujawnienia tego naruszenia, jeżeli jest ono oczywiste, albo z dniem, w którym stwierdzone zostało to naruszenie, jeżeli

w konkretnych okolicznościach niezbędne było dokonanie w tym celu odpowiednich ustaleń" (tak. Baran Krzysztof W.(red.), Kodeks pracy. Komentarz, opubl. Lex).

Przechodząc do analizy formalnej i merytorycznej poprawności nałożenia na powódkę kary porządkowej upomnienia, wskazać należy, iż jak wynika z treści oświadczenia strony pozwanej z dnia 6 listopada 2015r. przyczyną wręczenia powódce kary porządkowej upomnienia było nieprzestrzeganie ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy polegające na braku kontroli i nieprawidłowym rozliczaniu począwszy od sierpnia 2015 roku składek na ubezpieczenie od pracowników oraz dokonaniu nadpłaty na konto A.

w wysokości 59,50 zł oraz nie dokonanie pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty za czerwiec 2015 roku.

W zakresie pierwszego z zarzutów, powódka argumentowała, że pracodawca naruszył termin o którym mowa w art. 109 § 1 k.p.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności korespondencję e-mail pomiędzy powódką a główną księgową, Sąd doszedł do przekonania, że wymierzona powódce kara porządkowa za brak kontroli i nieprawidłowe rozliczenie od sierpnia 2015 roku składek na ubezpieczenie pracowników oraz dokonanie nadpłaty na konto A.

w wysokości 59,50 zł nastąpiła z naruszeniem dwutygodniowego terminu. Sąd miał na uwadze fakt, że w toku składania zeznań przesłuchiwana w charakterze strony pozwanej K. Z. przyznała ostatecznie, że o nadpłacie składki na ubezpieczenie A. dowiedziała się w dniu 14 października 2015r. z korespondencji e-mail, którą otrzymała „do wiadomości”. Ponadto wskazała, że po uzyskaniu dostępu do tej wiadomości nie podjęła żadnych czynności, ponieważ uznała, że pracownicy osobiście między sobą wyjaśniają powstałe nieporozumienie. Treść korespondencji w sposób jednoznaczny wskazywała jednak na fakt i rodzaj naruszonych przez powódkę obowiązków pracowniczych i co istotniejsze

z jej treści wynikało nie tylko zobowiązanie powódki przez główną księgową do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn zaistnienia nadpłaty ale i do podania „dlaczego nie zostały respektowane ustalenia” co niewątpliwie wskazywało na wagę dokonanego naruszenia

i umożliwiło kierownikowi niezwłoczne zapoznanie ze sprawą, poczynienie ustaleń

i ewentualne dyscyplinowanie pracownika karą porządkową. Takich czynności strona pozwana wówczas jednak nie podjęła co niewątpliwie było jej uprawnieniem ale i skutkowało rozpoczęciem - w dniu 14 października 2015r. biegu dwutygodniowego terminu, o którym mowa w art. 109 k.p.

Podkreślenia w tym zakresie wymaga, iż nie sposób zaprzeczyć, że informacje o nieprawidłowym wykonywaniu obowiązków przez powódkę docierały do kierownika pozwanej, począwszy od 2014 roku. W związku z tym trudno uznać, że przełożona, która miała świadomość wcześniejszych zaniedbań powódki zinterpretowała treści wiadomości

e-mail, jako pismo informacyjne a nie oficjalne zgłoszenie i pełną informację.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, należy uznać, że o dokonaniu nadpłaty na konto A. a w związku z tym o braku kontroli i nieprawidłowym rozliczaniu od sierpnia 2015 roku składek na ubezpieczenie od pracowników kierownik pozwanej dowiedziała się

w dniu 14 października 2015r. zaś określony art. 109 k.p. dwutygodniowy termin do wymierzenia powódce kary porządkowej upłynął z dniem 28 października 2015r. w związku z czym nałożenie na powódkę z tytułu tego naruszenia kary porządkowej w dniu 6 listopada 2015r. naruszało obowiązujące przepisy.

Okoliczność ta nie uzasadniała jednak uznania zasadności żądania pozwu.

Z treści wymierzonej powódce w dniu 6 listopada 2015r. kary porządkowej wynika bowiem, iż przyczyną udzielenia powódce kary porządkowej był również fakt nieprzestrzegania przez powódkę ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy polegający na nie dokonaniu pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324 zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty za czerwiec 2015 roku.

Odnosząc się do treści tego zarzutu, w pierwszej kolejności Sąd uznał, że wymierzając karę w tym zakresie – co do tego naruszenia, pracodawca nie naruszył terminu wynikającego z treści przepisu art. 109 § 1 k.p. Z przeprowadzonych ustaleń faktycznych w tym z zeznań K. Z. wynika bowiem, że o powyższym fakcie podjęła ona informację w dniu 2 listopada 2015r.

Ponadto Sąd uwzględnił okoliczność, że zgodnie z trybem przewidzianym w kodeksie pracy, przed nałożeniem kary powódka została wysłuchana oraz umożliwiono jej merytoryczne odniesienie się do zarzutów, co wynika jasno z treści notatki służbowej sporządzonej w dniu 3 listopada 2015r. i zeznań słuchanej w charakterze pozwanej K. Z..

Co istotniejsze z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wynika, iż powódka w sposób niczym nieuzasadniony nie dokonała pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324 zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty za czerwiec 2015 roku.

Wprawdzie jak wynika z przeprowadzonych ustaleń błąd w ustaleniu wysokości składki wynikał z faktu, że pracownik pozwanej P. S. nieprawidłowo ustaliła podstawę wymiaru składki zdrowotnej A. K. za miesiąc czerwiec 2015 roku nie mniej jednak po zgłoszeniu przez nią, w dniu 18 września 2016 roku, tego faktu powódce, powódka - jako pracownik odpowiedzialny merytorycznie - przygotowała korektę a następnie w dniu 21 września 2016r. przesłała deklarację do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Co istotniejsze w wyniku dokonania korekty powstała nadpłata składki zdrowotnej w kwocie 324 zł, która miała zostać rozliczona poprzez pomniejszenie do zapłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne z deklaracji za wrzesień. Pomimo powyższego powódka składając deklarację do organu rentowego nie pomniejszyła jednak, we wrześniu 2015 roku, wpłaty składki o kwotę stwierdzonej nadpłaty. Wprawdzie termin zapłaty składki zdrowotnej był wyznaczony do dnia 5 października 2016r., jednak zgodnie z zasadami obowiązującymi u strony pozwanej a wynikającymi z zaleceń (...) Urzędu Wojewódzkiego zgodnie z którymi składki za podopiecznych za dany miesiąc powinny być odprowadzane jeszcze

w tym samym miesiącu, składka za wrzesień winna być uiszczona do dnia 30 września 2015r. Co istotniejsze z uwagi na ograniczenia wynikające z planu finansowego i otrzymanej dotacji składka za wrzesień opłacona została tylko w części, tj. w kwocie 476 zł a pozostała kwota

w wysokości 280 zł - należna z tytułu realizacji zadań zleconych i złożonych do organu rentowego deklaracji miała być uiszczona do dnia 5 października 2015r. jednak powódka

w przelewie na 5 października 2015r., nie odliczyła nadpłaconej składki z tytułu wysłanej do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych korekty i nie dołączyła informacji o nadpłacie w związku z czym główna księgową zatwierdziła przelew do wypłaty jako zgodny z przygotowanymi dokumentami. Dopiero po stwierdzeniu nadpłaty główna księgową zobowiązała powódkę do złożenia wyjaśnień co do braku uwzględnienia przy płatności nadpłaty w wyniku czego w dniu 13 października 2015r. powódka sporządziła pisemną informację o dokonanej korekcie deklaracji i stwierdzonej nadpłacie zaznaczając, że wpłata składki zdrowotnej

w październiku zostanie pomniejszona o kwotę nadpłaty jak również, że we wrześniu nie pomniejszyła wpłaty składki zdrowotnej przez niedopatrzenie. Sama zaś nadpłata składki została rozliczona w dniu 30 października 2015r.

Powyższe okoliczności niewątpliwie wskazują na naruszenie przez powódkę jej obowiązków a przez to i ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy.

Podkreślenia przy tym wymaga, iż działania a w zasadzie zaniechania powódki w sposób istotny rzutowały nie tylko na pracę głównej księgowej ale i miały również swoje przełożenie na funkcjonowanie samej strony pozwanej, która w zakresie prowadzonej działalności dysponuje środkami finansowymi przekazywanymi przez Urząd Gminy C. oraz przez (...) Urząd Wojewódzki w związku z czym musi się rozliczyć wobec w/w urzędów z przekazanych jej na prowadzenie działalności środków, zaś wydatkowanie środków finansowych niezgodnie z planem finansów może skutkować odpowiedzialnością kierownika ośrodka za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Tym samym niewątpliwie wymierzenie powódce kary porządkowej za nieprzestrzeganie ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy poprzez nie dokonanie pomniejszenia składki zdrowotnej w wysokości 324 zł niezwłocznie po stwierdzeniu dokonania jej nadpłaty było uzasadnione tym bardziej gdy uwzględni się okoliczność, że powódka otrzymała karę upomnienia za działania, które wchodziły w zakres jej podstawowych obowiązków. Fakt, że powódka akurat w ostatnim dniu każdego miesiąca miała więcej pracy, nie zwalnia jej z obowiązku wykonania wszystkich zadań wyznaczonych na dany miesiąc. Bezzasadnie zdaniem Sądu, powódka próbuje przerzucić odpowiedzialność za powyższe zaniechanie na główną księgową, wskazując, że S. J. nie zakwestionowała rozliczenia i zaakceptowała przelew skoro przelew zatwierdzała na podstawie dokumentów przygotowanych przez powódkę.

Nadto podkreślenia wymaga, iż w treści pisma z dnia 13 października 2015r. powódka podała, że nie dokonała pomniejszenia składki przez niedopatrzenie nie zaś z uwagi na nadmiar obowiązków.

Sąd uwzględnił również okoliczność, że nałożona wobec powódki kara upomnienia nie była pierwszą tego typu sankcją w okresie zatrudnienia powódki, bowiem jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, począwszy od 2014 roku powódka popełniała liczne błędy, za które wielokrotnie otrzymywała upomnienia. Należy mieć na uwadze, że w konsekwencji niewłaściwego wykonywania obowiązków pracowniczych, pracodawca może nie tylko wymierzyć karę porządkową pracownikowi ale również sięgnąć po środki definitywne, jakim może być nawet rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku i powództwo oddalił.

O kosztach postępowania w punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należnych stronie pozwanej Sąd ustalił w oparciu o § 12 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 616), które w niniejszej sprawie wyniosły 60 zł.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie III wyroku znajduje oparcie w art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594). W toku postępowania powódka była zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy. Żądanie pozwu podlegało w całości oddaleniu, w związku z czym nie budzi wątpliwości, iż powódka jest stroną, która - w rozumieniu art. 98 k.p.c. - proces przegrała, co winno uzasadniać obciążenie ją kosztami postępowania w zakresie opłaty sądowej. Z dyspozycji art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika jednak, iż nie istnieją podstawy do obciążenia kosztami strony, zwolnionej od kosztów postępowania, która proces przegrała.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt. III wyroku.